

Daniels bok – nummer ett hundre og førtiseks

Å næste opp de profetiske trådene: Den siste presidenten, diktaturet og den forestående søndagsloven

Jeff Pippenger
2024-03-19

Vi er i ferd med å identifisere det profetiske miljøet som eksisterer når De forente staters siste president blir gitt makt som en despot i den historien som leder frem mot den snart kommende søndagsloven. Ingenting skjer i et vakuum, og jorddyrets borgerskap er temmelig jevnt delt i sin vurdering av Trump. De som sympatiserer med hans syn, kan lett se hvorfor han trenger å rydde opp i sumpen, og hvorfor det så godt som er umulig at det skjer uten at Trump påtar seg rollen som en diktator. De mektigste diktatorene er dem som har en høy andel av befolkningen som støtter det arbeidet diktatoren forsøker å utføre. Før Hitlers maktovertakelse måtte det en trillebår full av kontanter til for å kjøpe ett brød.

Hitler snudde dette om, og selv om tyskerne ikke ønsker å vedkjenne seg mye av den historien, hadde Hitler omfattende støtte for sitt virke. De spørsmålene som konfronterer Amerikas forente stater, og hele verden, frembringer et skille mellom borgerne, og det blir nå trukket opp skillelinjer. Tiden fra uavhengighetskrigen og frem til 1798 representerer en forberedelsesperiode som svarer til beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen. Patriot Act markerte begynnelsen på den åndelige gjentakelsen av uavhengighetskrigen. Jesus fremstiller alltid enden ved begynnelsen, og dyret fra jorden begynte med en uavhengighetskrig, slik skal det også ende med en. Den første var bokstavelig, den siste er åndelig.

Den amerikanske borgerkrigen var bokstavelig og skal gjentas i de siste dager. Den markerte fremkomsten av den første republikanske president, som er et forbilde på den siste republikanske president. Det republikanske parti ble til som et anti-slaveriparti, for å motsette seg demokratenes lenge etablerte slaverivennlige parti. Denne politiske strid frembrakte borgerkrigen og Lincolns presidentskap. Det er derfor umulig å skille den første republikanske president fra borgerkrigen, så den siste republikanske president vil arve et umiddelbart forspill til en borgerkrig. Jesus benyttet den naturlige verden til å illustrere den åndelige verden. Dragens parti har løgnens far til far, og kjennetegnet ved Det demokratiske parti er usannhet. En klassisk illustrasjon av denne taktikk er deres påstand om at de er det parti som viser sympati med minoriteter.

Vokt dere for falske profeter, som kommer til dere i saueklær, men innvortes er de glupske ulver. Dere skal kjenne dem på deres frukter. Kan vel folk sanke druer av torner eller fiken av tistler? Slik bærer hvert godt tre god frukt, men et dårlig tre bærer dårlig frukt. Et godt tre kan ikke bære dårlig frukt, heller ikke kan et dårlig tre bære god frukt. Hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hogd ned og kastet på ilden. Derfor skal dere kjenne dem på deres frukter. Matteus 7:15–20.

Røttene til et tre avgjør hvilken frukt det vil bære, og røttene til Det demokratiske partiet er deres standpunkt for slaveriet. Røttene til Det republikanske partiet er deres standpunkt mot slaveriet.

Rettferdig er du, HERRE, når jeg går i rette med deg; likevel vil jeg tale med deg om dine dommer: Hvorfor har de ugudeliges vei fremgang? Hvorfor lever alle de som handler svikefullt, i trygghet? Du har plantet dem, ja, de har slått rot; de vokser, ja, de bærer frukt. Du er nær i deres munn, men langt borte fra deres nyrer. Jeremias 12:1, 2.

Den kommende borgerkrigen settes inn i sammenhengen med at «pengemennene», slik søster White kaller dem, kontrollerer markedet for å høste nasjonenes rikdom, samtidig som de trækker de fattige ned.

«I India, Kina, Russland og Amerikas byer dør tusener av menn og kvinner av sult. Pengemennene kontrollerer markedet fordi de har makten. De kjøper opp alt de kan få tak i til lave priser, og selger det deretter til sterkt forhøyede priser. Dette betyr sult for de fattigere klassene og vil føre til en borgerkrig.» Manuscript Releases, bind 5, 305.

Borgerkrigen i Lincolns historie var bokstavelig og tok sikte på bokstavelig slaveri. De drageinspirerte globalistene frembringer en borgerkrig i de siste dager som er basert på deres anstrengelser for å eliminere middelklassen, slik at bare de superrike elitene og de superfattige livegne blir tilbake. Det er middelklassen som bevarer sosial, økonomisk og religiøs frihet, og når den fjernes, finnes det ingen buffer mot innføringen av føydalisme. Hovedresultatet av den franske revolusjon var at den gjorde slutt på føydalismens system, som globalistene nå søker å gjeninnføre ved å fjerne middelklassen. Globalistenes plan er i stor grad basert på å oversvømme middelklassen med illegale innvandrere, noe som reduserer den økonomiske produksjonen, senker lønningene og utvider statens velferdssystem.

I årene frem mot den andre verdenskrig, under den store depresjonen, ble fader Charles Coughlin, en romersk-katolsk prest, berømt for sine radiosendinger, som nådde millioner av lyttere over hele landet. Hans radiosendinger svarte i innflytelse til Rush Limbaughs i den senere tid. Coughlin brukte sin radioplattform til å drøfte et bredt spekter av emner, herunder politikk, økonomi og samfunnsspørsmål. Han støttet innledningsvis president Franklin D. Roosevelt og hans New Deal. Coughlins radiosendinger, som ofte var oppildnende og kontroversielle, gjorde ham til en polariserende skikkelse i amerikansk politikk. Selv om han hadde en stor og hengiven tilhengerskare, møtte han også kritikk og fordømmelse fra ulike hold for sine ekstremistiske synspunkter.

Coughlins opprinnelige politiske, økonomiske og sosiale synspunkter ble tatt opp av Franklin Roosevelt og ble hans mønster for New Deal-politikken, som innførte den tiltagende trygdeordningens svøpe og velferdssystemet i De forente stater. Hans New Deal-politikk ble kjennetegnet på hans ettermæle og var et ledd i det profetiske scenariet som ledet frem til, og fulgte etter, andre verdenskrig. «På deres frukter skal dere kjenne dem.» Som følge av iverksettelsen av Roosevelts New Deal-politikk varte den store depresjonen langt lenger i De forente stater enn i noe annet land i verden.

Roosevelt var en demokrat, og derfor en drageinspirert globalist. New Deal-politikken som han innførte, var del av en langsiktig plan for å frembringe et borgerskap av superrike og superfattige. Den bokstavelige slaveriet under borgerkrigen representerer det åndelige og økonomiske slaveriet som nå tiltar med voldsom hastighet, idet de globalistiske milliardærkjøpmennene i det moderne Babylon finansierer den utbredte ulovlige innvandringen som er utformet for å bringe Roosevelts New Deal til deres forståelse av fullkommenhet. Den siste presidenten, som vil bli konfrontert med den tredje verdenskrig, vil også bli konfrontert med krisen i programmet for sosial avhengighet som ble innført av presidenten under den andre verdenskrig. Inspirasjonen identifiserer dette faktum og identifiserer også at lederne i de siste dager ikke vil vite hvordan de skal håndtere problemet.

«Det er ikke mange, selv blant lærere og statsmenn, som forstår de årsaker som ligger til grunn for samfunnets nåværende tilstand. De som holder regjeringens tøyler, er ikke i stand til å løse problemet med moralsk fordervelse, fattigdom, nød og tiltagende kriminalitet. De strever forgjeves med å bringe forretningsvirksomheten inn på et tryggere grunnlag. Dersom mennesker ville gi Guds ords undervisning større akt, ville de finne en løsning på de problemer som volder dem hodebry.»

Skriftene beskriver verdens tilstand like før Kristi annet komme. Om de mennesker som ved ran og utbytting samler seg store rikdommer, står det skrevet: «I har samlet eder skatter i de siste dager. Se, lønnen til arbeiderne som har høstet ned eders marker, den som er holdt tilbake av eder ved svik, roper; og ropene fra dem som har høstet, er nådd frem til Herren Sebaots ører. I har levd i vellyst på jorden og vært utsvevende; I har gjødd eders hjerter som på en slaktedag. I har fordømt og drept den rettferdige; han står eder ikke imot.» Jakob 5:3–6.» Testimonies, bind 9, 13.

Den siste presidenten vil «holde regjeringstømmene», men han vil ikke være i stand «til å løse problemet med moralsk fordervelse, fattigdom, pauperisme og tiltagende kriminalitet». Heller ikke vil han være i stand «til å bringe forretningsvirksomheten inn på et tryggere grunnlag». Alle disse problemene er forbundet med bankierene og milliardærkjøpmennene i de siste dager.

«Pauperisme» brukes for å beskrive tilstanden hos dem som er avhengige av fattighjelp eller velferd ytt av lokale myndigheter eller veldedige organisasjoner. I mange samfunn var pauperisme forbundet med sosialt stigma og førte ofte til marginalisering og diskriminering av dem som erfarte fattigdom. Det programmet i amerikansk historie som har frembrakt «pauperisme», er det programmet som angivelig er utformet for å hjelpe dem som er fanget i fattigdom, til å løfte seg selv. I stedet frembrakte det et system av offentlig velferd for å holde disse pauperne i økonomisk slaveri.

Umiddelbart etter andre verdenskrig begynte De forente nasjoner å virke. Dette gav et annet vitnesbyrd fra de to første verdenskrigene om at det sjuende riket (De forente nasjoner) skal settes på jordens trone. Den første verdenskrigen identifiserte den rollen som det globale banksystemet hadde, og som ble tatt i bruk i den første verdenskrigens historie, samt hensiktene hos disse verdensbankierene og kjøpmennene om å vende tilbake til det føydale system, slik det ble framstilt i den andre verdenskrigen. Alle disse planene; én verdensregjering, det økonomiske systemet der

de superrike hersker over de superfattige, og det ene verdensomspennende finanssystemet som bare vil tillate dem det finner skikken å delta i, kom fra dragen, som fører krig mot den åttende presidenten, som er av de sju.

Logikken som disse faktorene representerer, illustrerer tydelig en president som vil føle seg tvunget til å bli diktatorisk i sin fremgangsmåte for å løse problemer. Vi identifiserer ganske enkelt det profetiske miljøet som Guds Ord har fastslått vil utfolde seg i løpet av historien til det endelige presidentembetet for dyret fra jorden. I den forrige artikkelen henviste vi til et avsnitt fra The Great Controversy, hvor hun identifiserer at den «timelige framgang» blir tatt bort før søndagsloven. Avsnittet identifiserer mange profetiske kjennetegn ved de siste dager, og de punktene hun omtaler, finner sin oppfyllelse i prøvetiden knyttet til dyrets bilde, både i De forente stater og deretter i verden. Hun identifiserer de to spørsmålene som Satan benytter for å fange verden: spiritualisme og søndagens helligholdelse. Mens hun henviser til de helbredelsesmiraklene som Satan vil benytte, identifiserer hun enda et profetisk anliggende for vår tid.

«Gjennom de to store villfarelsene, sjelens udødelighet og søndagens hellighet, vil Satan bringe folket inn under sine bedrag. Mens den første legger grunnlaget for spiritualismen, skaper den siste et sympatibånd med Roma. Protestantene i Amerikas forente stater vil være de fremste til å strekke sine hender over kløften for å gripe spiritualismens hånd; de vil rekke over avgrunnen for å slutte hånd med den romerske makt; og under innflytelsen av denne trefoldige union vil dette landet følge i Romas fotspor ved å trampe på samvittighetens rettigheter.»

«Etter hvert som spiritualismen i stadig større grad etterligner vår tids navnkristendom, får den større makt til å bedra og fange. Satan selv omvendes, etter den moderne tingenes orden. Han vil opptre i skikkelse av en lysets engel. Gjennom spiritualismens virksomhet vil mirakler bli gjort, de syke vil bli helbredet, og mange ubestridelige undergjæringer vil bli utført. Og fordi åndene vil bekjenne tro på Bibelen og vise respekt for kirkens institusjoner, vil deres verk bli godtatt som en åpenbaring av guddommelig kraft.»

Skillelinjen mellom bekjennende kristne og de ugudelige er nå knapt synlig. Menighetsmedlemmer elsker det verden elsker og er rede til å slutte seg til dem, og Satan er fast bestemt på å forene dem til ett legeme og således styrke sin sak ved å føre alle inn i spiritualismens rekker. Papister, som skryter av mirakler som et sikkert tegn på den sanne kirke, vil lett bli bedratt av denne undergjørende makt; og protestanter, som har kastet sannhetens skjold fra seg, vil også bli ført vill. Papister, protestanter og verdslige mennesker vil alle godta gudsfryktens skinn uten dens kraft, og de vil i denne foreningen se en storartet bevegelse for verdens omvendelse og innledningen til det lenge forventede tusenårsriket.

«Gjennom spiritualismen fremstår Satan som en velgjører for menneskeslekten; han helbreder folkets sykdommer og gir seg ut for å fremlegge et nytt og mer opphøyet system for religiøs tro; men samtidig virker han som en ødelegger. Hans fristelser leder mengder til undergang. Drukkenskap avsetter fornuften; sanselig utskeielse, strid og blodsutgytelse følger. Satan fryder seg over krig, for den egger sjelens verste lidenskaper og feier deretter sine ofre, gjennomsyret av last og blod, inn i evigheten. Det er hans hensikt å hisse folkeslagene til krig mot hverandre, for på denne måten kan han avlede folkets sinn fra forberedelsens verk for å

kunne bestå på Guds dag.» The Great Controversy, 588, 589.

Satan synes å fullbyrde sin kronende handling ved søndagsloven, ikke før. Det er etter at De forente stater taler som en drage i vers elleve, i kapittel tretten i Åpenbaringen, at Satan i vers tretten synes å kalle ild ned fra himmelen. Dette er også hva søster White identifiserer.

«Ved det dekret som håndhever pavemaktens institusjon i strid med Guds lov, vil vår nasjon fullt ut avskjære seg fra rettferdigheten. Når protestantismen skal strekke sin hånd over kløften for å gripe den romerske makts hånd, når den skal rekke ut over avgrunnen for å slutte hånd med spiritualismen, når vårt land, under innflytelse av denne trefoldige union, skal forkaste ethvert prinsipp i sin grunnlov som en protestantisk og republikansk regjering, og skal sørge for utbredelsen av pavelige usannheter og villfarelser, da kan vi vite at tiden er kommet for Satans forunderlige virksomhet, og at enden er nær.» Testimonies, bind 5, 451.

Før søndagsloven, i prøvetiden for dyrets bilde, som også er beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen, og som også er den tid da virkningen av ethvert syn inntreffer, vil et fenomen av dragens makt bli åpenbart, hvilket representerer miraklet med falsk helbredelse. I Åpenbaringsboken blir skjøgen Babylon fremstilt som den som forfører alle folkeslagene.

Og lyset fra en lampe skal aldri mer skinne i deg; og stemmen av brudgommen og av bruden skal aldri mer høres i deg; for dine kjøpmenn var jordens stormenn; for ved dine trolldomskunster ble alle folkeslag forført. Åpenbaringen 18:23.

Ordet «trolldomskunster» er det greske ordet «pharmakeia», som betyr medisinerer, eller farmasi. Ordet er avledet av det greske ordet G5332, som betyr (et stoff, det vil si en trylledrikk som frembringer besvergelse); en droghandler eller farmasøyt eller forgifter. I de siste dager, frem mot søndagsloven, vil et forhold som kommer til å bidra til det splittende miljøet som den åttende og siste presidenten arver, være legemiddelindustriens virksomhet, slik den er representert ved Anthony Fauci, og Kina-viruset.

Fauci og Kina er begge representanter for dragens makt, og Faucis fingeravtrykk kan spores helt tilbake til oppfinnelsen av HIV-viruset. Befolkningskontroll, slik den representeres av menn som milliardæren Bill Gates, er en egenskap som kom til uttrykk i Faraos forsøk på å utrydde spedbarna på Moses' tid, og i Herodes' bestrebelser på å gjøre det samme på Kristi tid. Halvparten av befolkningen ble bedratt av Kina-viruset, og man kan fremdeles se mennesker bære masker, som ikke hindrer noe virus.

Vi vil fortsette dette studiet i den neste artikkelen.

«Satan virker også gjennom naturkreftene for å samle sin høst av uforberedte sjeler. Han har studert hemmelighetene i naturens laboratorier, og han bruker all sin makt til å beherske naturkreftene så langt Gud tillater. Da han fikk lov til å ramme Job, hvor raskt ble ikke småfe og storfe, tjenere, hus og barn revet bort, idet den ene ulykken fulgte den andre som i et øyeblikk. Det er Gud som skjerner sine skapninger og setter vern omkring dem mot ødeleggerens makt. Men den kristne verden har vist forakt for Jehovas lov; og Herren vil gjøre nettopp det Han har erklært at Han vil gjøre—Han vil trekke sine velsignelser bort fra jorden

og fjerne sitt beskyttende vern fra dem som gjør opprør mot Hans lov og lærer og tvinger andre til å gjøre det samme. Satan har herredømme over alle som Gud ikke særlig vokter. Han vil begunstige og la noen ha framgang for å fremme sine egne planer, og han vil føre ulykke over andre og få mennesker til å tro at det er Gud som hjemsøker dem.»

«Mens han åpenbarer seg for menneskenes barn som en stor lege, som kan helbrede alle deres sykdommer, vil han bringe sykdom og ulykke, inntil folkerike byer blir lagt i ruiner og øde. Selv nå er han i virksomhet. I ulykker og katastrofer på havet og på land, i store ildebranner, i voldsomme tornadoer og fryktelige haglstormer, i stormer, oversvømmelser, sykloner, flodbølger og jordskjelv, på ethvert sted og i tusen skikkelser utøver Satan sin makt. Han river bort den modnende høst, og hungersnød og nød følger. Han tilfører luften en dødelig gift, og tusener omkommer ved pest. Disse hjemsøkelsene skal bli stadig hyppigere og mer ødeleggende. Ødeleggelse skal ramme både mennesker og dyr. 'Jorden sørger og visner bort,' 'de stolte folkene ... vansmekter. Også jorden er vanhelliget under dem som bor på den; for de har overtrådt lovene, forandret forskriften, brutt den evige pakt.' Jesaja 24:4, 5.»

«Og så vil den store bedrager overtale menneskene til å tro at de som tjener Gud, er årsaken til disse onder. Den gruppe som har vakt Himmels mishag, vil legge alle sine trengsler på dem hvis lydighet mot Guds bud er en stadig irttesettelse for lovbrøtterne. Det vil bli hevdet at menneskene krenker Gud ved overtredelsen av søndagssabbaten; at denne synd har ført ulykker over dem som ikke vil opphøre før søndagshelligholdelsen blir strengt håndhevet; og at de som fremholder det fjerde buds krav og således ødelegger ærbødigheten for søndagen, er folkets urostifere, som hindrer deres gjenoppbyggelse til guddommelig gunst og timelig velstand. Slik vil den anklagen som i gammel tid ble rettet mot Guds tjener, bli gjentatt, og på like vel begrunnede premisser: 'Og det skjedde da Akab så Elia, at Akab sa til ham: Er det du som fører ulykke over Israel? Og han svarte: Jeg har ikke ført ulykke over Israel; men du og din fars hus, fordi dere har forlatt Herrens bud, og du har fulgt Ba'alene.'» 1 Kong 18:17, 18. Etter som folkets vrede oppildnes ved falske anklager, vil de handle mot Guds sendebud på en måte som i høy grad ligner den som det frafalne Israel fulgte overfor Elia.

«Den mirakelgjørende makt som åpenbares gjennom spiritualismen, vil øve sin innflytelse mot dem som velger å adlyde Gud fremfor mennesker. Budskap fra åndene vil erklære at Gud har sendt dem for å overbevise dem som forkaster søndagen, om deres villfarelse, idet de hevder at landets lover bør adlydes som Guds lov. De vil beklage den store ugudeligheten i verden og støtte de religiøse lærernes vitnesbyrd om at moralens forfalle tilstand skyldes vanhelligelsen av søndagen. Stor vil den harme være som vekkes mot alle som nekter å godta deres vitnesbyrd.» The Great Controversy, 589, 590.